

бюджету [2]. Основною особливістю бюджету участі в Харкові є те, що проекти можуть подавати не тільки індивідуально жителі міста (поширена модель в інших містах України), а й громадські організації.

Водночас партиципаторне бюджетування на місцевому рівні, і, зокрема, зважаючи на тенденцію децентралізації в Україні, потребує подальших досліджень та вдосконалення. Так, одна з ключових вимог для ефективної роботи подібних інститутів – не тільки громадянська активність, але й компетентність та освіченість громадян. Звідси актуальним постає питання фінансової грамотності населення, громадських активістів. Вирішити цю проблему мають численні економічні інституції міста.

Список використаних джерел:

1. Бюджет участі: історія і польський досвід [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.urbanua.org/dosvid/zakordonni-pryklady/141>
2. Партиципаторний бюджет – 2015: перший український досвід 4 міст. / Сайт «Платформа розвитку міст». URL: <http://urbanua.org/dosvid/ukrayinski-pryklady/184>
3. Про затвердження Міської цільової програми «Громадський бюджет (бюджет участі) міста Харкова» на 2018-2021 роки: рішення 14 сесії Харківської міської ради 7 скликання від 20.09.2017 р. № 725/17. URL: <http://www.city.kharkov.ua/ru/document/>.

ІНТЕГРАЛЬНА ОЦІНКА ПРОХОДЖЕННЯ ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

О. М. БУРАК, канд. екон. наук, доц.
Д. О. РАЇНА, студентка факультету ЕіП
*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
olenamburak@gmail.com*

Процеси децентралізації в умовах сучасного розвитку урбанізованих територій стали одними з актуальних і важливих питань. Проходження процесів децентралізації є об'єктом моніторингу зі сторони держави, але мають бути оцінені не тільки окремі складові процесів, а інтегрально децентралізація, що включає більшість значущих показників. Метою даної роботи є висвітлення питань оцінки процесу децентралізації на основі інтегрального показника розвитку.

Параметрами рейтингування регіонів на основі даних «Моніторингу процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування» станом на 10.01.2019 р. було обрано: кількість об'єднаних територіальних громад, площа ОТГ, м², територіальні громади, що об'єдналися, кількість ОТГ з кількістю жителів менше 5 тис. осіб, перспективні плани затверджені урядом, кількість населення ОТГ, тис. ос.[1].

Відповідно до методики за вказаними параметрами все регіони України

порівнюються один з одним. Найкращими в загальному рейтингуванні є області: 1 місце – Хмельницька, 2 місце – Житомирська, 3 місце – Чернігівська, 4 місце – Запорізька, 5 місце – Волинська.

На нашу думку, дана методика має бути вдосконалена шляхом застосування кластеризації регіонів за показниками децентралізації, а також розрахунку інтегрального показника розвитку всередині визначених кластерів.

Для зіставлення об'єктів, що характеризуються великою кількістю ознак, частіше за все застосовуються таксономічні процедури. Одним із таких методів є розрахунок таксономічного показника рівня розвитку, що представляє напрям та масштаб змін [2].

Для розрахунку було взято 22-а показники по регіонам України [1]. Попередня кластеризація виявила: перший кластер – Закарпатська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Миколаївська, Рівненська, Сумська, Херсонська, Черкаська, Чернівецька області; другий кластер – Вінницька, Волинська, Донецька, Івано-Франківська, Львівська, Полтавська, Тернопільська, Харківська, Чернігівська області; третій кластер – Дніпропетровська, Житомирська, Запорізька, Одеська, Хмельницька області.

Проведені розрахунки виявили наступні кількісні ознаки розвитку регіонів в окремих кластерах. В першому кластері – Рівненська область – показник розвитку 79,14, 1 місце; Херсонська область – 78,27, 2 місце; Сумська область – 77,99, 3 місце. В другому кластері – Чернігівська область – показник розвитку 65,52, 1 місце; Полтавська область – 63,12, 2 місце; Львівська область – 58,33, 3 місце. В третьому кластері – Дніпропетровська область – показник розвитку 89,16, 1 місце; Житомирська область – 83,73, 2 місце; Хмельницька область – 83,45, 3 місце.

Відповідно до проведеної оцінки слід застосовувати заходи з поживлення процесів децентралізації в другому кластері, а також розробити окремий підхід до підтримки процесу децентралізації у першому і третьому кластерах.

Список використаних джерел:

1. Моніторинг процесу децентралізації влади та реформування місцевого самоврядування [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://decentralization.gov.ua/mainmonitoring>
2. Тищенко А. Н., Головки О. С. Стратегия управления развитием предприятия. – Харків : ЕДЭНА, 2003. – 198 с.